

[Rasmus Hansen.]

sorgslovens § 297 udbetales der Hjælp til Mennesker, som ikke er Invalider i Folkeforsikringslovens Forstand og derfor ikke kommer til at oppebære Invaliderente, men som paa den anden Side lider af Sygdom, der placerer dem faktisk i samme Situation som Invaliderentyderne. Vi vil derfor gerne i et Udvalg have Lejlighed til at drøfte med den højtærede Minister den Ændring, som han ønsker i Folkeforsikringslovens § 297 vedrørende Kommunehjælp.

Krog: Lovforslagene om Ændringer i Folkeforsikringsloven og Lov om offentlig Forsorg gaaende ud paa en betydelig Forbedring i de økonomiske Vilkaar, som gives Alders- og Invaliderentyderne, samt i Relation hertil en Forhøjelse af den Hjælp efter Forsorgsloven, hvis Størrelse de forsikringsmæssige Ydelser har Indflydelse paa, hilser jeg med Glæde.

Jeg skal først holde mig til Folkeforsikringsloven. Det er rigtigt, som den højtærede Arbejds- og Socialminister nævnte i sin Forelæggelsestale, at der i det høje Ting er en hel Del Medlemmer, som har vist stor Utaalmodighed, fordi Forslaget ikke forlængst er blevet forelagt; dette kom ogsaa til Udtryk i den ærede socialdemokratiske Ordførers Tale. Men den højtærede Socialminister har gjort gældende, at inden nærværende Forslag kunde fremsættes paa nogenlunde sikkert Grundlag, maatte der betydelig Tid til Overvejelse af de økonomiske Følger. Jeg tror, eller det troede jeg i hvert Fald, at vi nu efter at have set Forslaget kunde enes om at sige, at selv om Forslaget kommer sent i Samlingen, er det til Gengæld godt, naar det kommer. Det ser knap nok ud til, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet er inde paa den Linie.

Den højtærede Socialminister nævnte i Forelæggelsestalen sammen med forskellige andre Grunde det selvfølgelig, at det er nødvendigt at faa overvejet og klarlagt Landets økonomiske Forhold, inden man fremsætter Forslag med saa store Udgifts-krav til Stat og Kommune, som vil blive Følgen. Et saadant Krav fra den højtærede Ministers Side finder jeg baade rimeligt og naturligt.

Maa jeg saa sige, at naar den højtærede Minister paa nærværende Tidspunkt, hvor den økonomiske Situation slet ikke tegner sig lyst, alligevel kommer med et Forslag af det Indhold, som vi nu har haft Lejlighed til at se, maa det tages som Udtryk for, at ikke alene den højtærede Socialminister, men at den højtærede Regering som Helhed i enhver Henseende er til

Sinds at holde det Løfte, som er givet til de gamle, Invaliderne og de svagelige, om en Forbedring i de økonomiske Kaar. Jeg tror, at alle i denne Sal vil kunne enes om, at en saadan Forbedring skal komme. Saadan som Prisd udviklingen har været i vort Land under Besættelsen, er det absolut nødvendigt. Jeg synes, der er Grund til at understrege, at naar Regeringen møder med et Forslag af en saadan økonomisk Rækkevidde, uden at man med blot nogen lunde Sikkerhed kan forudse Samfundets Produktions- og Indtjeningsmuligheder i den nærmeste Fremtid, ja maaske endda ikke engang ud over de allernærmeste Maaneder, saa har Regeringen vist et Mod, som vi vistnok allesammen vil prise hos en dansk Regering, et Mod til i vanskelige Tider at give sig i Lag med en Forbedring af vor sociale Lovgivning, en Videreførelse af vor sociale Lovgivnings høje Standard selv i økonomisk vanskelige Tider.

Det, der her er foreslaaet, mener jeg ogsaa staar i den bedste Relation til den Lovgivning om Alderdomsforsorg, som vi hidtil har haft i vort Land, og som stammer helt fra den første Lov, vi fik om Alderdomsunderstøttelse, fra 1891. Jeg mener ogsaa, at vi kan sige, og det hilser jeg med stor Tilfredshed, at det er en yderligere Udvikling bort fra Almisserprincippet henimod Retsprincippet. Vi naar vel ikke frem til Retsprincippet her, før vi naar til en almindelig Folkeforsikring, og om der er nogen Mulighed for det, anser jeg i øvrigt for noget tvivlsomt. Alligevel vil jeg gerne henstille til den højtærede Socialminister, hvis der skal nedsættes en Kommission til at overveje Spørgsmaalet om en forsikringsmæssig Overbygning paa Aldersrenten, at det da maa blive paalagt denne Kommission ogsaa at tage Spørgsmaalet om Undersøgelse af Mulighederne for en gennemført Folkeforsikring op til Overvejelse.

Naar jeg hentydede til, at den højtærede Regering med Fremsættelsen af det Forslag, vi her behandler, har vist et prisværdigt Mod, er det selvfølgelig Hensynet til dets økonomiske Rækkevidde, jeg tænker paa. Vi hører ikke saa sjældent Udtalelser gaaende ud paa, at selv her i vort Land har de gamle og de syge slet ikke saadanne Kaar, at vi kan være bekendt at byde dem det, ja, at vi, selv uden Hensyn til hvordan de økonomiske Kaar i Landet er, absolut skal yde dem en betydeligere Hjælp eller Understøttelse, hvad man nu skal kalde det, end de faar. Lad mig sige straks, at jeg er enig i den Betragtning, at i økonomisk vanskelige Tider maa det være en Selvfølge, at den Hjælp, som disse Mennesker i